

[Drachmann.]

fare ved denne Lejlighed og nøjes med de Udtalelser, selve Lovforslaget i snævrere Forstand giver mig Anledning til. Der var jo oven i Købet nedsat et Folketingsudvalg, som blev betegnet Dumping-Udvalget, et meget populært, i hvert Fald et meget omtalt Udvalg. Jeg maa dog sige til dette Udvalgs Forsvar, hvis man vil kritisere dets Arbejde lidt, at det nok hed Dumping-Udvalget, men vi kom aldrig saa langt, at vi i Virkeligheden beskæftigede os med selve Lovforslaget om Anti-Dumping. Selve Dumpingprincippet har altsaa aldrig været diskuteret i sine store Linier i et Folketingsudvalg, men saa meget mere her i Salen, og derfor skal jeg altsaa i Dag ganske afholde mig fra principielle Betragtninger.

Naar jeg til Slutning alligevel skal fremsætte nogle enkelte almene Bemærkninger, er disse henvendt specielt til det ærede Medlem Hr. Clausager, der talte paa Regeringspartiets Vegne. Det ærede Medlem gik ogsaa tilbage til det konservative Forslag, der forelaa i forrige Rigsdags-samling, og mente vel det samme, som jeg har udtalt, at det var det egentlige Udgangspunkt, men bragte ogsaa i Erindring, at den højtærede Minister den Gang havde fremhævet, at det var meget vanskeligt at udforme et andet Forslag — idet han jo ikke kunde acceptere vort Forslag —, fordi det var saa vanskeligt at definere Begrebet Dumping. Jeg synes nu heller ikke, det er lykkedes at definere Begrebet Dumping særlig godt i det foreliggende Lovforslag, for det er overhovedet ikke defineret. Dette skal nu ikke være nogen Kritik fra min Side. Jeg har personlig spekuleret meget frem og tilbage over disse Begreber, som jeg altid har interesseret mig for i selve mit Fag, i min videnskabelige Uddannelse, og jeg er egentlig efterhaanden kommet til den Overbevisning, at det netop er en Fordel til syvende og sidst at lade dette Begreb staa saa forholdsvis elastisk hen, som det er i det Lovforslag, der nu er udformet af den højtærede Minister. Thi det kan ikke defineres bredt og principielt; man er her inde paa saa uendeligt komplicerede, saa uendeligt skiftende Omraader og Gebeter, at det i Virkeligheden er en Fordel, ja, jeg tror en nødvendig Forudsætning at holde hele Fortolkningen, Definitionen hen til det specielle Ekspertudvalg, som saa i hvert enkelt Tilfælde maa afgrænse Problemet, Opgaven, og gaa til sin Undersøgelse med en større Elasticitet i Opgavens Udformning, end det

var muligt, hvis man i et Lovforslag fastslaar en Definition, som maaske senere hen de virkelige Forholds Udvikling sprænger Rammerne for.

I det hele taget vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Clausager — og jeg vilde ønske, at man kunde sige det til hele hans Parti, til hele den Del af det danske Landbrug, der efter vor Mening med uforholdsmæssig Forbenethed har samlet sig om de specielle erhvervspolitiske Synspunkter i Venstre —, at indenfor Industrien, indenfor de producerende Byerhverv maa man regne med ganske anderledes komplicerede Forhold end i Landbruget. Den ærede Ordførers Udtalelser paa dette Omraade var saa uendelig typiske for hele den skematiske Betragtning, der kommer frem fra Landbrugsvenstres Side. Det er rigtigt, og jeg forstaar, at det er en Fristelse, at det ligger nær for de Grupper, som jeg her taler om, at føre de store Linier fra Landbrugsproduktionens Forhold ogsaa over paa andre Grupper, navnlig Industrien; Landbruget har jo den Lykke at regne med store standardiserede Linier i sin Prispolitik, i sin Afsetningspolitik. Jeg skal slet ikke misunde Landbruget dets øjeblikkelige Stilling, jeg ved, den er alvorlig, men i de store Linier er Landbrugets Forhold nemme at overse; der er Priserne en Slags Verdensnotering, det hele ligger nogenlunde fast. Der er ganske vist Svingninger som overalt, Svingninger, der altsaa i Øjeblikket beklageligvis er langt nede i vor Disfavør, ogsaa nationaløkonomisk langt nede, men de er dog lette at overskue. Det hele ligger, som sagt, trukket op efter bestemte, store, ofte meget stærke og groft understregede Linier. Men derfor maa man ikke føre det samme over i Industrien, navnlig ikke Verdensindustrien, og Danmark er i høj Grad en Del, ganske vist en meget lille Del, af denne Verdensindustri og underkastet de Konkurrenceforhold, de Produktionsvilkaar, som er gældende i denne. Det ærede Medlem Hr. Clausagers Tale var typisk for den, jeg kan godt sige: Begrebsforvirring, dog ikke i nogen ond Betydning, men, som jeg har paavist det, forstaaelig, naar man ser hen til Landbrugets specielle Vilkaar. En typisk Udtalelse kom frem i hans Forestilling om, at Dumping kunde indtræde, enten fordi en udenlandsk Industri var for billig, eller fordi den danske Industri var for dyr, og saa mente han, at hele Problemet er koncentreret i dette: enten for billig udenlandsk Industri eller for dyr dansk Industri; det maatte blive det Problem, som skulde undersøges. Men saa let ligger det nu ikke.